

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/45/2017
Identifikačné číslo spisu: 5111010046
Dátum vydania rozhodnutia: 04.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5111010046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho, JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 4. apríla 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. D. Q. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 12. januára 2017, sp. zn. 3To/92/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. D. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 28. júna 2016, sp. zn. 28T/5/2011, bol obvinený Ing. D. Q. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

vo funkcii konateľa podnikateľského subjektu ELKO COMPUTERS Žilina, s.r.o., so sídlom v Žiline, Hálkova 12, IČO: 36405515 v rámci obchodného styku ako odberateľ preberal od dodávateľa, podnikateľského subjektu AGEM COMPUTERS spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Panónska 42, IČO: 35 692 715, rôzny elektronický tovar formou bezhotovostného platobného styku s upozornením od dodávateľa na vystavených faktúrach, že tovar zostáva majetkom dodávateľa do úplného zaplataenia faktúry,

v období od 20.03.2008 napriek výzvam zaslaným od dodávateľa elektronickou formou v dňoch 05.05.2008, 20.05.2008 a 07.07.2008 a poštou, ktorú spol. ELKO COMPUTERS ŽILINA, spol. s r.o., prebrala 25.07.2008, nezaplatil vystavené faktúry

- č. 2081030985 vystavená dňa 28.02.2008, splatná dňa 20.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 29.02.2008,
- č. 2081031809 vystavená dňa 29.02.2008, splatná dňa 21.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 29.02.2008,
- č. 2081033095 vystavená dňa 04.03.2008, splatná dňa 25.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 05.03.2008,

- č. 2081033763 vystavená dňa 05.03.2008, splatná dňa 26.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 06.03.2008,
- č. 2081034557 vystavená dňa 06.03.2008, splatná dňa 27.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 07.03.2008,
- č. 2081035263 vystavená dňa 07.03.2008, splatná dňa 28.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA s.r.o. dňa 08.03.2008,
- č. 2081035966 vystavená dňa 10.03.2008, splatná dňa 31.03.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 11.03.2008,
- č. 2081036717 vystavená dňa 11.03.2008, splatná dňa 01.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 12.03.2008,
- č. 2081037441 vystavená dňa 12.03.2008, splatná dňa 02.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 13.03.2008,
- č. 2081040490 vystavená dňa 18.03.2008, splatná dňa 08.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 19.03.2008,
- č. 2081041506 vystavená dňa 20.03.2008, splatná dňa 10.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 20.03.2008 v sklade dodávateľa,
- č. 2081044486 vystavená dňa 28.03.2008, splatná dňa 18.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 28.03.2008 v sklade dodávateľa,
- č. 2081048019 vystavená dňa 04.04.2008, splatná dňa 25.04.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 04.04.2008 v sklade dodávateľa,
- č. 2081051185 vystavená dňa 10.04.2008, splatná dňa 01.05.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 10.04.2008 v sklade dodávateľa,
- č. 2081063143 vystavená dňa 07.05.2008, splatná dňa 28.05.2008, tovar prevzatý ELKO COMPUTERS ŽILINA, s.r.o., dňa 07.05.2008 v sklade dodávateľa,

s takto získaným elektronickým tovarom, ktorého nebol vlastníkom, z vlastného rozhodnutia naložil neznámym spôsobom, ale ho nevrátil dodávateľovi, čím spôsobil podnikateľskému subjektu AGEM COMPUTERS spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Panónska 42, IČO: 35 692 715, škodu vo výške 44 353,86 € (1 336 204,39 Sk),

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 213 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon tohto trestu podmienene odložil a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom na 3 roky.

Podľa § 51 odsek 4 písm. c/ Trestného zákona súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému spôsobenú škodu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému AGEM COMPUTERS, s.r.o., Panónska č. 42, Bratislava, IČO: 35 692 715, škodu vo výške 44.353,86 eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline 12. januára 2017, uznesením, sp. zn. 3To/92/2016, tak, že podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného Ing. D. Q. ako nedôvodné.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že krajský súd na verejnom zasadnutí neoboznámil strany s obsahom podania obhajcu, neumožnil obhajcovi predniesť obhajobu. Podľa názoru obvineného bol v konaní správne zistený skutkový stav, ale zo zistených skutočností bol vyvodенý nesprávny právny záver, preto je podľa jeho názoru naplnený dovolací dôvod

v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Namietal, že nedisponoval s cudzími vecami a k veciam, ktoré získal odovzdaním, nadobudol vlastnícke právo, nakoľko medzi ním a poškodeným nikdy nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o výhrade vlastníctva, ktorá by tento právny stav zmenila. Obvinený v dovolaní poukazoval na to, že medzi spoločnosťou ELKO COMPUTERS Žilina, s.r.o., a poškodenou spoločnosťou neexistovala platne uzavretá zmluva ani žiadny iný relevantný doklad, ktorého obsah by zahŕňal dojednanie o výhrade vlastníctva. Zastáva názor, že obvinený ako vlastník, pri neexistencii výhrady vlastníctva mohol s vecou nakladať, a preto pokiaľ za tovar nezaplatil, poškodený mal právo obrátiť sa so žalobou o zaplatenie na súd. Má za to, že nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by konateľ spoločnosti naložil so zverenými vecami iným spôsobom ako dohodnutým, je nesporné, že aj keby nebola akceptovaná argumentácia o neexistencii výhrady vlastníctva, pri absencii dôkazu o nedovolenom nakladaní so zvereným tovarom, nie je možné vyvodiť voči nemu trestnoprávnu zodpovednosť. Ďalej namietal, že nárok poškodeného nebol uplatnený riadne.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby dovolací súd rozhodol v zmysle § 386 Trestného poriadku.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiline podaním z 11. júla 2017, v ktorom uviedla, že sa nestotožňuje s dôvodmi podaného dovolania a dovolanie považuje za nedôvodné. Zastáva názor, že vykonanými dôkazmi bolo nad akékoľvek pochybnosti preukázané, že obvinený spáchal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, pričom predmetný skutok bol správne právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona. Má za to, že dôvody dovolania nie sú dané, nakoľko v konaní pred súdom prvého stupňa a ani pred odvolacím súdom nebolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku) a rovnako napadnuté rozhodnutie nie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku). Rozhodnutia súdov považuje za zákonné a odôvodnené rovnako ako konanie, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo. K odôvodneniu podaného dovolania uviedla, že je v podstate založené na opakovaných dôvodoch obhajoby obvineného, ktorá bola z jeho strany použitá tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred Okresným súdom Žilina a následne i pred Krajským súdom v Žiline ako odvolacím súdom. Podľa názoru prokurátorky, s jednotlivými námietkami obvineného sa súdy náležite vysporiadali a vyhodnotili ich ako nedôvodné. Má za to, že podané dovolanie obvineného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré neboli súdom známe v čase rozhodovania a s ktorými by sa súdy už nevysporiadali. Pokiaľ ide o námietky obvineného voči priebehu verejného zasadnutia odvolacieho súdu, tieto považuje za právne neopodstatnené a má za to, že neboli tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru, že postupom súdov malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Z uvedených dôvodov rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné a zodpovedajúce stavu veci. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby dovolací súd dovolanie podané obvineným podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené

právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného charakteristické pre to ktoré štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Najvyšší súd po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo. Pokiaľ ide o námietku obvineného spočívajúcu v priebehu verejného zasadnutia krajského súdu, táto námietka obvineného nie je spôsobilá naplniť uvedený dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvoj inštančné a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanacie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že dovolanie nie je teda prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Pokiaľ ide o ďalšie námietky obvineného, tak tu treba v prvom rade uviesť, že tieto sú obsahovo totožné jeho skoršej obhajobe. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1

písm. i/ Tr. por. Ako už najvyšší súd vyššie uviedol, pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Obvineného námietky voči nesprávnemu právnemu posúdeniu konania obvineného nenaplnuje dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ obvinený poukazoval na spôsob hodnotenia dôkaznej situácie, tak uvedený postup obvineného je napádaním skutkových zistení a právnych záverov súdov, ktorých preskúvanie je však v dovolacom konaní vylúčené. K dovolateľom označenému dovolaciu dôvodu najvyšší súd uvádza, že súd prvého stupňa nepochybil pri právnej kvalifikácii konania obvineného vo vzťahu ku skutku uvedenom v napadnutom rozsudku, keď dospel predovšetkým k správne záveru, že k spáchaniu predmetného skutku došlo tak po stránke subjektívnej ako aj po objektívnej stránke. Vzhľadom na ustálenú výšku škody, ktorej správnosť najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemohol skúmať, súd prvého stupňa postupoval správne, ak obvineného uznal vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., nakoľko obvinený svojim konaním spôsobil na cudzom majetku značnú škodu.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiadny dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.